

År 2000 Forum, der gør et stort stykke arbejde for at udbrede kendskabet til problemstillingen. Alligevel tyder noget på, at oplysningerne ikke trænger ind, da vi særlig kan se, at virksomheder, som erkender problemet, ikke gør noget ved det eller ikke gør noget for at forebygge det.

Vi ser jævnligt aviser, tidsskrifter og andre medier bringe historier om, at nu er det gået op for først den ene branche og så den anden, at selv om de ikke er specielt afhængige af computere, så er de meget afhængige af de små chips.

Det, som er sagen, er jo, at vi nu også skal have fat i den meget berømte Maren i Kæret, der skal have undersøgt, om hendes oliefyrr virker nytårs morgen. Vi skal have landmanden til at undersøge, om hans ventilationsanlæg virker, eller om det tror, at det er sommer, og derfor slår vinduerne op på vid gab.

Vi har set Bill Clinton gøre det, vi har set Tony Blair gøre det, men vi har endnu ikke set Poul Nyrup tage problemet op i en af de store taler og gøre problemet til absolut hovedproblem i de sidste godt 400 dage. Det synes vi er for dårligt og for ringe. Budskabet skal trænge igennem på lederniveau, og det er kun statsministeren, der kan bringe problemet derop.

På det andet punkt i min tredelte strategi har År 2000 Forum arrangeret nogle gode konferencer. Konferencerne var godt tilrettelagt og velgennemførte, men det samme kan man ikke sige om beredskabet for de områder, konferencen omhandlede. Det er en rystende oplevelse at se, at så mange forsyningsvirksomheder endnu i sommer ikke havde et overblik over problemerne eller ikke var begyndt at gennemgå deres systemer. Hele arbejdet med virksomhedernes sikring kan være nyttesløst, hvis ikke elværkerne kan levere den strøm, som vores samfund i dag er så afhængigt af. Ligesom det også kun var en lille del af vandværkerne, der var repræsenterede og kunne sige god for deres forberedelser. Det er et område, hvor indsatsen må og skal opprioriteres.

Der tegner sig det billede for de enkelte ministerier, at der er stor aktivitet og megen opmærksomhed, men jeg har lagt mærke til, at nogle ministerier lader sig nøje med leverandørklæringer om, at udstyret er år 2000-parat, mens andre går ind og undersøger det selv. Jeg kunne godt tænke mig at få afklaret, om der er en samlet holdning og en enslydende stillingtagen til leverandørklæringer.

I samme omgang kunne det være rart at få en tilbagemelding på ministeriernes evne til at overholde deres egne deadlines. I svarene er en masse projekter sat til at være afsluttet her i efteråret, men med almindeligt kendskab til organisationers og især ministeriers evne til at overholde deadlines i almindelighed, så vil det være rart at få fulgt op på, om tidsplanerne holder.

Der kan være mange udformninger af et beredskab ved det her, men når man ser på problemets alvor, så kan man næsten ikke tænke i for store baner. Skulle vi ikke benytte lejligheden til at gennemføre historiens største beredskabsøvelse og have Beredskabsstyrelsen og hjemmeværnet klar til at rykke ud med nødgeneratorer og gasvarmere, hvor der opstår problemer? Skulle vi ikke gøre klar til at holde en ekstra fridag omkring nytår enten før eller efter, så virksomheder, offentlige institutioner og finanssektoren får tid til en smertefri overgang?

Vi har brug for at sætte problemet på toppen af den politiske dagsorden og informere alle bedst mulig om deres ansvar og deres muligheder. Vi skal sikre, at de ydelser, borgerne har en forventning om, også fungerer, og vi skal lave et sikkerhedsnet, der er finmasket nok til at fange de smuttere, der vil komme.

Hvis regeringen ønsker yderligere tiltag, så har de Venstres fulde støtte, men hvis regeringen tilsidesætter problemet, vil den også få vores fulde kritik.

Henriette Kjær (KF):

Når vi i dag drøfter, hvordan situationen er i forhold til år 2000-problemet, først og fremmest i den offentlige sektor, må man sige, at det er på høje tid. Ganske vist arbejdes der rundt om i kommuner, amter og forhåbentlig også i ministerierne for at afklare og løse de problemer, der måtte være, men med kun godt et år til deadline er det bekymrende at se, hvor sent man er kommet i gang.

For nogle måneder siden aflagde Forskningsministeriets arbejdsgruppe om år 2000-problemet i sundhedssektoren en rapport. Den var på mange måder symptomatisk for det offentliges håndtering af år 2000-problemet. Man sagde: Vi kan se problemerne, vi er i gang med at identificere dem, der er mange, men vi skal nok nå det.

Men det er så spørgsmålet, om man nu også kan det, for mens man i andre lande har været langt mere konsekvente og tidligt ude i denne